

DEBRECZEN-NAGYVÁRADI

ÉRTESÍTŐ.

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Felelős szerkesztő: NYIRI GÉZA.

Előfizetési feltételek:

Fizetendő Debreczenben.
Egész évre 2 frt.
Fél évre 1
Községeknek 62 kr.

Egyes szám ára 4 kr.

Szerkesztőségi és kiadói iroda:

G-óf Degenfeld-tér 3. sz. házban.
Vilmos sörcsarnoka szomszédságában.)
Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetési díjak:

Négy-hasábos petit sorért 8 kr.;
többszörinél 6 kr.
Nagyobb és többszöri hirdetéseknel igen
kedvező engedmények tételnek.
Bélyegdíj: minden beiktatásért külön 30 kr.
„Nyilvált”-ben megjelenő közlemény
minden petit sora 15 kr.
Hirdetések és előfizetések helyben akadási
hivataltól, Csáthy Ferencz, Telegdi K.
Lajos, Budapest: Goldberger A. V.,
Altalános Tudósító VII., Erzsébet-kürt 14.,
Blockner J., Eckstein Bern., Haasenstein
és Vogler, Bécsben, Prágában A. Opperl,
Schaleck H. és Párisban, Hamburgban s
Majnai-Frankfurtban: G. L. Daube és
Mosse Rudolf hirdetési intézetében
fogadtatnak el.

A király arcképe.

— Helyi érdek. —

Debreczen, 1899. márczius 11.

Nagy örömmel és teljes méltánnyal vetünk hírt és vett velünk együtt városunk közönsége Szabó József városi főszámvevő azon indítványa felől, mely azon óhajt kívánja megvalósítani, hogy a legalkotmányosabb és legszeretettebb királynak, a magyar királynak arcképét festesse meg a hatóság tanácskozási nagy terme számára.

Van ugyan ő felségének már egy képe ezen teremben, de az még abból az időből való, a midőn a király: császára, nem pedig koronás királya volt mindenkor hí magyar népének.

Abból az időből való e nagybecsű arckép, a midőn az elnyomatás korszakában, a nemzetre ráborult sötét éjszakában szebb időnek fénysugarai kezdtek halványan, nagyon halványan mutatkozni.

Abból az időből való ez az arckép, a midőn a császár, felséges ifjú nevével meg akarta ismerni magyar nemzetét s együttjárták be ezt a szép hazát, melynek minden rögéhez egy ezred év szent emlékei tapadnak, — a mikor városunkat is szerencsétlenné legmagasabb látogatásukkal.

Sajnos, itt létök nagyon rövid volt. Itt kapták a kétségbeejtő hírt, hogy leányuk — nehéz betegségbe esett. A szülői szerető sziv kétségbeesése siettetten őket a kórházhoz, melyet nem soká a ravattal cserélt föl a kis főhercegnő.

E látogatás emlékére festette meg a hatóság a császár arcképét, a tanácssterem falára függesztve, alatta márvány táblán van feljegyezve a látogatás ideje. A szöveget Révész Imre híres ref. lelkész írta.

Azóta nagyon sok idő telt. A ki akkor gyermek volt, ma férfi s a ki férfi volt — élte alkonyát éli.

Ő maga is a jó király megöregedett. Olyan, mint a lombjától megfosztott tölgy, elvesztette azokat, a kik szerető nagy szívéhez a legközelebb állottak. Csak népe hódolata,

bálványozó szeretete aranyozza be öreg korának csöndes napjait.

Sokat, nagyon sokat tett ő a magyar nemzetért s ép azért helyeseljük, hogy most az 50 éves nagy napok emlékére festesse meg a város a király mostani arcképét. A régi műbecsű kép azért ott maradhat elődje V. Ferdinánd arcképével, — esetleg beállítható a polgármesteri szobába is.

A magunk részéről kettőt szeretnénk a kétségtelenül elfogadandó indítványhoz csatolni.

Az első az, hogy festesse meg a batóság Erzsébet királyné arcképét, ezét a szent asszonyét, a ki igazán védangyala volt nemzetünknek. — Ezt tovább részletezni — felesleges.

A másik az, hogy ha festetés lesz, akkor oly kézre bizzák, a mely megfelelően a hatalmas feladatnak.

Ujabbán több helyre festették meg ő felségei arcképét, fel kell tehát szólni a legsikerültebb képek alkotóit, hogy jelentkezzenek s meg kell nézni a képeket s bizonyára siker fogja koronázni az eljárást s oly képekhez jut a város, mely méltó a királyi alakokhoz és méltó a város közönségéhez.

Szent meggyőződésünk, hogy sem a főszámvevő indítványa, sem a mi szerény szavunk nem lesz a pusztában elhangzó szó.

Némó.

Borhamisítás.

Debreczen, 1899. márcz. 11.

A mi édes szép hazánkban igen sok embernek nagyon tág a lelkiismerete.

Nem tartja nagyon sok ember hibának, ha önző céljaira hamisításokat követ el, még pedig olyanokat, a melyekkel embertársainak többfélekepen okoz károkat.

Hamisítják a tejet, a zsírt, a vaját, a lisztet, több fűszert és ráadásul a — bort.

Rengeteg mennyiségű hamis bor került fogyasztásra hazánkban az utóbbi idő alatt, míg végre kipattant a dolog és lett szörnyű — fogcsikorgatás. —

Pécsen kapták először rajta a svindlirozó urakat, a honnan ezer meg ezer hordó hamisított bor ment szerte az országra.

Nagy volt a felháborodás, mert a lelketlen család oly nagy volt, hogy alig merte az ember hinni, hogy ilyesmi is lehetséges volna.

Egymásután tüntek ki a családok, a borhamisítókat leleplezték, sőt szigorúan meg is büntették.

Debreczenben is özönnel volt hamisított bor. — A hegyaljáról küldték a tiszta vizet s a borport, a melytől a víz borszinű s borízűvé vált. Ezeket a kutyvalékokat fogyasztotta a jóhiszemű közönség, nagy pénzt fizetvén a hitvány lötyedéért. Nem ritkán magok a kórcsmárosok se tudták, hogy ők nem igazi bort árulnak, mert oly furfangosan tudták az ügynökök intézni a dolgaikat, hogy ők is becsapódtak s teljes jóhiszeműséggel mutatták a fuvarleveleket, hogy ime ez innen, meg onnan a hirneves bortermő helyről jött. Az emberek itták! Pedig egészségük ellen tettek.

A hamisítók nagy lármát csaptak. Hogy milyen könnyen megsemmisítették a borkereskedőket. A kül- és belföld egyszerre figyelmessé lett s a gyanúsított czégektől megvonták bizalmukat s ezektől tovább nem rendelnek.

Nagyon erősen bánt el velők a miniszter, a ki — úgy látszik — nem csak hogy nem ismert tréfát, de a törvény intézkedéseinek a legszigorubbán kívánt érvényesülést szerezni.

Nem a borhamisítókat üldözők tették tönkre a bortermelőket hitelét, hanem ők magok. A kik már évek óta a legrosszabb kutyvalékokat adtak a bel- és külföldi fogyasztásra, a palaczkokra rátéve a cifra vignettákat, a melyek azt kürtölték, hogy ez „badacsonyi”, ez „ménesi”, amaz „tokaji”, „hegyaljai” stb.

Hazánkban még mindig van igazi jó bor, — de persze ezek drágák is, — de a jóért megfizetnek s nincs baj.

A legkitünőbb magyar bor is gyaus már a külföld előtt s bizony idehaza is aggódva fogyasztja az, a kinek nincs saját termése.

Nagyon derék dolog, hogy a borpancsolókat a legnagyobb szigorussal büntetik. Vaserővel, engesztelhetetlenül kell üldözni őket, az egész vonalon, hogy a magyar borok világra szóló jó hirneve helyreállíttassék.

Egy kicsit szenvedni fognak a becsületes bortermelők, de kárpótolva lesznek akkor, ha a hamisítások leleplezése után helyre áll a régi hirnév.

Nagyon kívánatos, hogy az mielőbb megtörténjék.

HÍREK.

Márczius 15.

Hatalmas alkotó! Magyarok Istene! Honfiai szeretettől dagadó szívünket hozzád emeljük e napon, márcziusnak idusán! Hálát rebeg ajkunk,

hogy ötvenegy évvel a multban, megteremtéd számunkra a varázsigét: Szabadság! Egyenlőség! Testvériség!

Mindenható kegyelmed nem engedhette tovább rabbilincsből a magyart! Öröz angyalodat leküldve a szenvedések golgothájára, vigaszt és reményt csepegtetett a fájdó sebekre biztató szava, hogy szabad, újra nagy és elismert hatalom lesz e drága hon! Megértetéd Kossuth Lajos szent szavával a jobbágygyal, hogy ember, s nem igavonó és rabat munkáért nem korbács a bér!

Apostoli ihlettel szálltad meg a költő lelkét, hogy rázza fel a szunnyadozókat, a meggyalázó rabigában sanylókat. Ki is fennen hirdetve a virradatot, lantja legszebb dalát dörögte végig e hazán mely visszhangot a Kárpátoktól le az Adriáig „Talpra magyar!”

Mint szent zsolozsma tört ki a dal a nemzet ajakán.

A haldokló utolsó szava, a pap imája, a gyermek első gyűgütese volt „Talpra magyar! Fel buzduult ismét a Rákóczy, Bocskay vér, s az elnyomott, rabságtól meggyörnyedt emberi vázak kiegyenesedtek és darócok rongyaiból Phoenixként emelkedett ki a rettegett — néhainak vélt — magyar vitézség!

Uj törzset hajtott a véröntözte korhadt fa. Ezer és ezer mártyr halál árán szabad lett ismét a hazai szabad a magyar!

Szent áhitattal eltelve, — utó dai a félisteneknek — a vérrel visszaszerzett szabadság földjén ígrik az ébredés nagy napja fordulóján, hogy e drága közös édes anyát szóval és tettel, szeretettel és erővel, fegyverrel és vérrel megoltalmazzák! S ugy áldjon vagy verjen hatalmad, a mint keblökben ápolni fogják a hősök iránti szent kegyeletet!

Órizd meg e drága földet s népét a jövőben is, hogy boldog legyen ez az ezer éves hazai! S hallgass meg e nagy napon a milliók ajkáról hozzád emelkedő fohászt, hogy áld meg és véd meg ez imádott honi a magyart! s királyát!

Ca. V. M.

— **Istenitisztelek.** Vasárnap, márczius 12-én az ev. ref. templomokban az istenitisztelek a következő rendben tartatnak: nagytemplomban: Békéty Lajos segéd-lelkész, kistemplomban: Dicsőfi József lelkész, ujetemplomban: K. Tóth Kálmán lelkész, ispotály-templomban: Mitrovics Gyula lelkész.

— **Márczius 15.** A szabadság nagy napjának emlékét a „Petőfi Dalkör” és a 48—49-es honvédek estélyekkel, a főiskolai ifjuság pedig nagy ünnepélylyel üli meg. A városház előtti téren az alkalmi beszéd után hazafias költeményt fognak szavalni.

TÁRCZA.

Rigódalos reggel.

— Magánjelenet. —

Írta: OLÁH GYÖRGY.

(Szín: Pazarul berendezett legényes lakás. Kívülről cigányzene hallik.)

Zsátáry Pista: (elegáns, szép férfi, kissé mámorosan belép balról.) Igy temessenek engem, cigányzene mellett... Az ördögbe! — el is felejtém, hogy a bájos ó nagysága ilyenkor már édesen szendereg morpheus karjaiban s talán rólam álmodik. Nyugalma szent nekem! (Kiszól.) Csitt! — alszik a rózsám. (A zene elmúlik.) Talán nem vette észre, hogy megint cigányzene kísérettel kerültem haza? S ha észre vette is?? Nem tesz számhányást, sőt jól esik neki, ha látja, hogy nótára hajlik kedvem. (Izgatóttan járkál.) Olyan kényelemben tart, mintha bizony a fogadott fia volnék. De hát miért?... miért?...

Mért özvegy és gazdag. Én meg szegény ördög vagyok. Hónapokkal ezölt egy nótára se telt; hányzor pirultam a miatt, hogy a vendéglőkben nem tudtam fizetni azért, a mit megettem, megittam, s hányzor sápadtam el, ha az érdekelték simán hajlongva előttem, követelték tőlem tartozásaimat. Én pirultam és sápadtam, én, a gentleman Zsátáry Pista, ki azért lett szegény, mert egy kártyajátékra feltettem a menyeyi üdvösségemet... ha még azt tettem volna fel! — de az ősi jussomat játszottam el akkor

Nyugodjatok meg őseim, számárság volt tőlem, beismerem; de ha nekem nem hinnétek, kérdezzétek meg Zsátáry Pétert, a szép apámat, ott a ciprus-

sal koszorúzott kriptában, hogyha a családok végső sarja az összes vagyonát felteszi ferbliben három filkóra s elveszti a tétet négy disznó ellenében: Ki kell-e azt az értéket fizetni — másnap?!... Májbaum Náci, a börsianer legalább azt mondta, hogy gentleman embernek ki kell fizetni, az szava pedig nyomatékkal bír a gentry sarjak körében.

Igy szólt meg a dob a jánosházi dominium kastélyában. Ősi birtokom idegen kézre került. Csak a kripta maradt enyém a park végében. Egy sirbolt, tele conservált ösökkkel, kevés biztosíték a jövőre. Mért nem temettetek engem is oda (nyolczvan éves koromban)?!...

Azután rendesen ment minden. Lerándultam a Bácskába a Similovits Mukihoz. Jó barátom volt a dárídós világban. Nem ismert meg. (Utánozva.) „Roszkor jöttél barátom. Nősiülök, el kell utaznom a menyasszonyomhoz,” így fogadott. Azt hittem pedig, hogy egy esztendeig gond nélkül eltegettem nála életemet. Szervusz Mukikám, mondtam neki a második pohár konyak után, s ugy tettem, mintha nem fájna a szivem. Ez indicséret helyzetben fedeztem fel először, hogy van szivem és az fájni is tud.

Feljöttem Pestre. Itt könnyebben lehet melőlőkjövedelemre szert tenni, több a czimbora. Hátha ezekkel is ugy járok: ha nem akarnak már ismerni?! — levett e sejtetem. Czéltalazul kódrogottam a fényes városban öt forinttal zsebemben, illetve krokodilbőr tárczámban. S a szalonok egykor ünnepezt szeladonja, kinek verseny istállója volt és futtatott az alagi versenyeken, az a gavallér: én, nem mertem felváltani megmentett öt forintomat, hogy tudjam a nyomorult világ szemébe vágni: láttál-e már olyan koldust vén golyhó, a kinek — öt forintja van?! Hejh, a legjobb családok gyermekei is megtanulnak humorizálni. (Kifáradtan leül, s tovább örvölöklik egy csomót, egyedül vagyok itthon a

Letévedtem a Duna partra. Csakugy gyalog. Dél volt, válogatott közönség hullámozott a korzón. Bosszantott, hogy nem lehetek egyedül. Talán ezeknek sincs mit enniük, vagy a magasabb etiketnek megfelelőleg van idomítva az étvágyuk! Te csillogó válogatott közönség, kezdlek megismerni! a szegénység nagy emberismerő. Te vagy ugy-e, az élet labirintja: a ki beléd téved, legyen bár becsületére becstelven, vagy kincsekben koldus, nem bántja azt a közvélemény kritikája, hiszen felemelt fölvel jár és — sétál! Bizony reám most nagyon is rám fér, hogy felemelt fölvel járjak és sétáljak... Sétáltam hát én is; elegánsan, könnyedén. A fűtyöt leső hordárok s a korzóra tévedt rendőrök alázatosan köszöntöttek. Mit tudták ezek szegények, hogy összes ingatlanom egy ősi sirbolt. De hát minek ezt tudni másnak is? Igen!

E tudat megnyugtató. Komor hangulatom eloszlott. Feltűnést keltően fűtyörészve fixiroztam a korzó nőnemű bolygóit, mosolyukat vissza mosolyogtam. Miért ne játszhatnám én a régi szerepet? Pillangó természetemmel sikerülni fog. A pillangóról jut eszembe, hogy ez csak pár hétig szokott élni, s mindjárt van helyébe másik, mely épen ugy csókolgatva játszik a virággal, csapong a napsugáron. Mért ne lehetnék én is másik pillangó?! Megpróbálom. Hopp ott, lejt a kis aranyos subrette, a Clarisse. Mohó vágygyal siettem felé, a mikor egy finom kéz tapintását érzem karomon. (Blazirtan összerázkódik.)

A Kolmarch Sári fogott meg. Valahol Versetz táján ismerkedtem meg velük kadét koromban. Sári mesés gazdag leány, de nem szép. Épen ezért nem tetszett nekem, ő mégis fülig szerelmes lett belém. „Jó, hogy találkozunk, — mondta, — apuskáék elutaztak Temesvárra hagyatéki tárgyalásra, megint örökölnék egy csomót, egyedül vagyok itthon a

Stanczi gouveenante-val... ugy-e, meg nem tudja, hogy Pesten lakunk?... majd mulattatni fog engem addig...” Es beszélt sokat, a szerelmes elit leányok hangján. Fesztelenül ölté karját az enyembe, vitt, valósággal ragadott magával az ember áradatban, míg az üveges hintó mellettünk haladt a kocsiuton.

Megtántorodtam. A szegény ember hamar tántorodik. Most látom, hogy nem is olyan csunya ez a Kohnlark Sári, mint a milyennek ezölt láttam. Ugy éreztem, hogy az a piros meleg vér, mely szívében forrong: át ömlik mind az én szívémbé is... s ugy remegünk mind a ketten, a mint igy karöltve haladtunk egymás mellett. Dehogy jutott eszembe a szegénységem! A boldogságon gondolkodtam, a mit most feltaláltam újra, s a mit megtartani akarok, mert nagy szükségem van rá. Szeretem önt, Sárika nagysám, — susogtam hozzá hajolva, szenvedélyesen szorítva magamból vézna testét... „Es ó szerelmesen visszasugta: „En is nagyon szeretem magát!...” S repültünk a szerelem szárnyain tovább... tovább...

Ott volt egy templom. Lépcsőjén törődött koldus imát mormolva nyújtá felénk alamizsnára kalapját. Nincs apró pénzem, — rivaltam rá bosszusan, — vagy adjon vissza egy öt forintostól! Nem volt eddig dolgom koldusokkal, nem tudtam, hogy kell velők beszélni. „Vissza tudok adni,” — mondta vigyorgó szenteskedéssel s piszkos pénzes zacskójából szedegette a sok fillért. Izgatóttan nyujtottam át neki a megmentett öt forintomat. Sárika ezalatt a kocsiuknak valami utasítást adott, vagy talán a bakon ülő liberális inastól néhány krajczárt kért, mert nála sem volt apró pénz. A szerelmesek szeretnek adakozni. A koldus még mindig nem adott vissza két forintomból, lerongyolt ruhája zsebében koresgét valamit... „Bocsánat nagysá-

A Petőfi dalkör estélye. A „Petőfi dalkör“ által 1899. évi Mártius hó 15-én, szerdán az „Arany Bika“ szálloda díszteremben az „Egy-let i zászló-alap“ javára rendezendő dal-, zene- és társasvacsorával egybekötött ünnepély műsora a következő: 1. Nyitány: Magyar i mesterek zenekara által. 2. „Szózat“: Előadja a dalkör. 3. „Petőfiről“: Irta és előadja dr. Benedek János ügyvéd úr. 4. „Talpra magyar! hí a hazza“: Előadja a dalkör. 5. „Czinka Panna kesergője“ és „Rákóczy induló“ című dalon, előadja Bernáth Gizella k. a. 6. „Szabadságság“: Hubertől. Előadja a dalkör. A műsor befejezése után társasvacsora. A díszteremben felterített asztalok mellett azok foglalhatnak helyet, kik vacsorajegygyel is bírnak. A kik vacsorajegygyel nem bírnak, a páholyokban és czukrárszda-teremben nyerhetnek elhelyezést. Az ünnepély kezdete pontban 7 órakor. Bélélti díjak: Személyenként 2 korona; család-jegy 3 személyre 4 korona. Páholy-jegy 2 korona. Páholyba lépőknek személyjeggyel is ellátva kell lenniök. Vacsora-jegy ára 2 korona. Jegyek előre válthatók: Csáthy Ferencz, Leidenfroth Gy., Mendelovits Lajos és ifj. Gyürky Sándor urak üzletében, az estély napján pedig az Arany Bika szállodában a pénztárnál. Vacsora után táncz.

Tanári állás betöltése. A Tóth Sámuel lemondásával megüresedett theol. tanári állásra már kiírták a pályázatot. A döntés a legközelebbi egyházkerületi közgyűlésen történik meg.

A függetlenségi kör közgyűlése. A debreczeni függetlenségi kör f. hó 5. napján tartotta meg a szokásos évi közgyűlését. A kör élén áll, buzgó és fáradszhatlan elnök Nagy János konstátálta, hogy a közgyűlés határozatképes. Dr. Kocsár Gábor titkár a számadások megvizsgálására kiküldött bizottsági jelentéseket olvasta fel, melyből kitérünk, hogy a kör pénztári bevétele 1898. évi márc. 2-től 1899. márc. 1-ig terjedő időről 3831 frt 02 kr., kiadás pedig 2272 frt 17 és fél kr. tesz ki, így a készpénzből maradvány 1658 frt 84 és fél kr.-ból áll, a házalap pedig 592 frt felett rendelkezik. Az allandó könyvtári bizottság jelentése szerint pedig a könyvtárban koszosur költőnk Jókai Mór nemzeti diszkidása 100 kötetes művével együtt 642 külön szám alá vett 1101 kötetből álló 1608 frt 80 kr értékű becesmü áll az olvasó közönség rendelkezésére. A közgyűlés úgy az elnökségnek, mint a választmányának a további számadási kötelezettség alól a felmentvényt megadta és Kis András pénztárnok, Szendy Imre könyvtárnok és Tóth Gergely körgazdának pedig fáradszhatlan szorgalmukért és a kör vagyona kezelése körül tanúsított hűségés eljárásukért jegyzőkönyvileg köszönetet és elismerést szavazott.

Jogász asztaltársaság. A debreczeni jogakadémia hallgatói körében fennálló társaság a félév elején újból megalakult. Elnök lett Sipos Béla 3 jh., alelnök Bodnár Sándor 2 jh., főjegyző Bacsó Jenő 3 jh., pénztárnok Mészáros Károly 2 jh., ellenőr Kemény Emil 2 jh. A társaság elhatározta, hogy márczius 15-ikét impozánsul fogja megünnepelni.

Feloszó részvénytársaság. Mint hírlik, a debreczeni „Csokónai“ nyomda- és kiadó részvénytársaság a legközelebbi közgyűlésén kimondja feloszlását. A nyomda és a vállalat kiadásában megjelenő „Debreczeni Ellenőr“ és a „Debreczeni Reggeli Ujság“ napilapok valószínűleg magánvállalkozó kezébe kerülnek. A részvénytársaság városunk irodalmi viszonyaira nagy áldozatkészséggel jótékony befolyást gyakorolt és így feloszlását csak vesztéséggnek tekinthetünk.

A városi hivatalok már elfoglalták állandó helyiségeiket a megújított városházában. — Ábrahám László t. főügyész a Hungáriából, Vecsey L., Körner Adolf tanácsnokok ideiglenes sobájukból a Rózsáter felőli oldalon berendezett helyiségekbe költöztek. Csütörtökön az anyakönyvi hivatal is áthúzózkodott a Hungáriából a közeleljárás és a régi kis tanácssterem területén átalakított sobákba. Nehány nap múlva megkezdik a piac utcai-oldal javítását is; valamint egy szobát csinálnak a Rózsáter felőli kapualjából. A birtok nyilvántartási hivatalát itt helyezik el. A közön-

ség tájékozása végett mindhárom bejártatnál táblák lesznek kifüggesztve, a melyek utbaigazítást adnak a hivatalok elhelyezéséről s egyuttal az összes szobaajtkák is megszámoltatnak.

Esküvő. Lovassy Szakall Károly, a városi adó-ügyosztály vezetője, tb tanácsos, szerdán kélt egybe özv. Öhlenberg Oszkárné sz. Eschánzszy Jolán urnólval Nagy-Bányán.

Az izr. hitközség kölcsöne. A debreczeni izraelita hitközség a templom építésből eredett függő adósságai kifizetésére 50000 frt. törlesztés kölcsönért folyamodott az országos izraelita iskola alaphoz. A közoktatásügyi miniszter azonban részint a kérvény hiányos felszerelése, részint a felajánlott biztosíték elégtelensége miatt a kölcsönt nem adta meg s erről a hitközséget közelebb értesítette.

Petőfi Dalkör. Élénk emlékezetben van még a „Petőfi Dalkör“ mult 1898. évben rendezett márczius 15-iki estélye, melyhez hasonló rendezés városunk ezen lelkesen törekvő ifju dalköre az idén is márczius 15-én az „Arany Bika“ dísztermében, társasvacsorával egybekötve. A buzgó s ügyes rendezőség a meghívottak már szétküldötték, melyek igen csinos kiállítások. Előlapján látjuk a dalkör nevével viselő Petőfinek arcképe borostyán koszorúval övezve. Kik esetleg tévedésből meghívót nem kaptak és arra igényt tartanak, forduljanak a rendező-bizottság elnökéhez, Borus Béla városi tisztviselőhöz. E dalkör tagjaiul ujonnan beléptek: alapítóul: Báthory József; rendes tagokul: Szűcs Antalné, Kovács János, Fésüs Lajos, Szabó Géza, Helmer Antalné, Rösler Richard, Csizmadia István, Patay József, Tóbiás István, Hering Andor, Köbly Antal, Oláh József, Strobach Rezső, Benedek Béla, Ladányi Zsigmond, Fazekas H. Dániel, Kovács Lajos, özv. Máthé Istvánné, Pál János, Bácsi László, Békés Lajos. Ez ifju dalkörnek ez ideig van 54 alapító, 23 pártoló, 410 rendes és 40 működő tagja. Oly szám ez, mely méltán a legszebb reményekre jogosíthatja e lelkes dalkört.

48-as honvédek mulatsága. Szerdán, márczius 15-én este, táncszámmal ünnepeltek meg a szabadság nagy napjának emlékét a debreczeni 48-49-iki egyenruhás honvédek a „Korona“ termében. A tiszta jóvedelmet az egyenruházat fenntartására fordítják.

Halózás. Rosenfeld Jakab debreczeni lakos, elhunyt 80 éves korában. Csütörtökön temették nagy számu gyászoló hozzátartozói és ismerősei részvétele mellett.

Öngyilkos rendőr. Szerdán délután 2 óra tájban a Kossuth utcái temetőben cirkáló rendőr egy fágra eresztét köteleen függő hullára bukkant. Az öngyilkosban felismerte rendőrtársát, Balázs Imrét, a ki éve óta a főkapitányságnál kézbesítőt volt. Anyagi gondok vitték a halálba a szorencsétlen embert, aki özvegyet és 4 kis gyermeket hagyott hátra. Temetéséről a polgármesteri hivatal gondoskodott.

Elöléptetés. A pénzügyminiszter Poroszlai Gyula számvizsgálót és Mókoviczka Gusztáv pénzügyi számtisztet magasabb fokozatba léptette elő.

Felolvasó estély. A csapókerti ev. ref. iskolában szerdán este mulattató és tanulásos felolvasó estélyt tartottak. Jablonczay Kálmán a gyermeknevelésről vonzó, érdekes ismertetést nyújtott, Szini Péter hírlapíró egyik népies elbeszélését olvasta fel, Szentjóbi Kálmán tanító és Erdősi Károly tanuló pedig szavaltak. A jövő héten Kovács Kálmán, a nagytehetségű fiatal poéta is részt fog venni saját költeményeinek az iskola derék tanítója által rendezett közhasznú felolvasó estélyen.

Mulatnak a vendéglősök. De mulatni fognak a meghívott vendégek is azon a pazar fényrel rendezett táncestélyen, amelyet a debreczeni szállodások, vendéglősök, kávéosok és korcsmárosok ipartársulata, valamint a debreczeni pinczer-egylet Márczius hó 19-én, a Bika-szálloda dísztermében köösen tart. A száz tagu rendező-bizottság élén állanak: Hauer Bertalan ipartestületi elnök, Kovács Dezső a vigalmi bizottság elnöke, Németh András ipartestületi alelnök, Dr Ben-

dek János ipartársulati jogtanácsos, Vétessy Mihály titkár, Privitzer József pénztárnok, Erőss Jakab, Rosenberg Simon ellenőrök. Személy-jegy 1 forint. — Család-jegy 3 forint. — Páholy-jegy 5 forint. A táncestély tisztja jóvedelme részben a Debreczeni Szállodások, Vendéglősök, Kávéosok és Korcsmárosok Ipartársulata, részben a Debreczeni Pinczer-egylet Betegsegélyző pénztára javára fog fordíttatni. Rendező bizottsági iroda a „Páris“ kávéház külön helyiségében. — Jegyek kaphatók: Hauer Bertalan, Privitzer József és Kovács Dezső uraknál, a Pinczer-Egylet helyiségében és az estély alkalmával a pénztárnál. Kezdeté este 9 órakor.

Pisztoly-párbaj. Szabó Lajos és Dr. Balkányi Miklós a szőlősdörveket megalakítói, a szövetségi ügyekelőre vonatkozólag köztük felmerült ellentétek következtében szerdán reggel súlyos feltételek mellett pisztoly-párbajt vívtak; sebesülés — nem történt. — A felek a párbaj után kibékültek.

A debreczeni diákletről. Békefi Remig a „Magyar Ludomános Akadémia“ levelező tagja, a filozófiai szakosztály ülésén érdekes felolvasást tartott az Akadémiában a debreczeni diákletről. Ismertette a XVII. és XVIII-ik századbéli debreczeni iskolai törvényeket. Az első törvények az iskola megalakulásakor 1551-ben hoztattak Csipkés Komáromi György működése mellett. Békefi szerint a debreczeni iskola régi törvényei becses kincsök a magyar közoktatás történetének s azokat az Akadémiának rövid időn ki kell nyomtatni.

Nánássy László városunk érdemes agggósa, a debreczeni kir. közjegyzői kamara elnöke szép és hosszú élet után az éjjel meghalt. Régióta sorvadtt már az öreg úr, a ki az utóbbi időket már csak nagy karos székében töltötte. Neje pár év előtt halt meg s e gyászestel mélyen megrendítette. A kiadott gyászjelentés így hangzik:

Özvegy Lajosné szül. kisrándi és nagyvárad i Nánássy Amália ugy a maga, mint az összes rokonok nevében fájdalmas szívvel tudtája szeretett testvérenek és rokonok néhai kisrándi és nagyvárad i Nánássy László kir. közjegyző urak, a debreczeni kir. közjegyzői kamara elnökének és Debreczen sz. kir. város törvényhatósági bizottsági tagjának, folyó évi Márczius hó 10-kén, életének 81-ik évében történt gyászos kimúltat. A megboldogott földi maradványa a folyó év Márczius hó 12-én Vasárnap délelőt 10 órakor fognak, a Bethlen-utcai 14-ik sz. háznál tartandó rövid gyászszertáras után, a Kossuth-utcai ev. ref. temetőben örök nyugalomra tétetni. Debreczen, 1899. Márczius hó 10. Nyugodjék békével.

Pályázat katonai intézetekbe. A honvédelmi Miniszter ur a fumei cs. és kir. hadtengerészeti akadémiába, a katonatisztárvák fiúk nevelő intézetébe, a katonai reálszobákba, a két katonai akadémiába és a katonatisztárvák leányok soproni nevelő intézetébe való felvétel tárgyában pályázatot hirdet. Az általános pályázati hirdetmény megtekinthető naponta a hivatalos órák alatt a városházánál a közeleljárásban és a városi tanács katonai és illetőségi ügyosztályánál, továbbá a gymnasiumok, az állami főreálszobák s a kereskedelmi akadémia igazgatóságainál — illetve az elemi iskolák felügyelőinél. Pályázati véghatáridő a fumei hadtengerészeti akadémiába f. évi július hó 30-ika, a többi intézetekbe f. évi május hó 15-ike.

Tűz. Friedmann Jenő Piac-utca 53 sz. lakásán kedden hajnalban tűz ütött ki. A konyha butorzatának egy része tűzre fogott. A hirtelen kivonult tűzoltóság elejét vette a bajnak.

Fodrászok műkedvelő előadása. A debreczeni fodrászsegédek közül többen mozgalmat indítottak egy műkedvelő előadás rendezése ügyében. A műkedvelő előadást április végére tervezik s a „Hálókocsik ellenőre“ című bohózatot akarják előadni. — Bizonny erkölcsösebbet is választathattak volna.

Hamis pénz. Városunkban egy idő óta hamis pénz jött forgalomba. A rendőrség szigoru

nyomozást indított, a mely valószínűleg eredményre is vezet. A hamis pénz gyártásának és forgalomba hozatalának gyanuja K. u. n. Lajos kefevári munkásra hárult, a ki a rendőrség a felmerült terhelő bizonyítékok alapján letartóztatott. Lakásán házkutatást tartottak, s ott több szabadkijárat rajzot és ölom golyócskákat találtak. Kun Lajos tagadja a hamis pénz készítésének vádját, azt állítja, hogy a hamis forintokat pénzváltás közben kapta. Felesége azonban egészen ellenkező vallomást tett.

Rágalmazásért elítélt városi képviselő. Drén Sándor h.-bőszörményi városi képviselő egy temetkezési egyleti gyűlésen Paksys Károly bőszörményi rendőr-főkapitány ellen rágalmazó nyilatkozatot tett ezért Paksy Károly a büntető bírósághoz bejelentette. A bíróság Drén Sándort 3 heti fozházra, 25 frt pénzbüntetésre ítélte.

Kertészeti kiállítás Debreczenben. A debreczeni kertészeti egyesület még a mult évben kimondta, hogy az országos kertészeti kiállítás rendezésére megteszi a szükséges intézkedéseket. — A mult évre tervezett kertészeti kiállítás azonban közbejött akadályok, különösen pedig az előkészületekre még rendelkezésükre álló rövid idő miatt elmaradt. A szegedi központ most újból felhívta a debreczeni kertészeti egyesületet, hogy a mult évről elmaradt kiállítást az idén tartsa meg. — A központi küldöttsége e czéllal Debreczenbe érkezett és vasárnap a Pacelt János elnöklet alatt tartott ülésen beszélték meg a debr. kertészeti kiállítás ügyét. A határozat értelmében a kiállítást még a nyáron a Nagyerdőn fogják megtartani.

Megrendszabályozott masszirozás. A helyügyminiszter rendeletet bocsátott ki, mely szerint a masszirozást mindazon egyének eltiltatnak, kiknek arra képesítéskülönbség nincsen. A masszirozás nemes mesterségét ezental csakis orvosi felügyeltség és felügyelők mellett azoknak az egyéneknek szabad eszközölni, kiknek orvosi képesítésük van.

(Beküldetett.) Nyilvános köszönet! Tek. Wilhelm Ferencz neukircheneri gyógyszerész urnak a csusz s kőszvény elleni vértisztító thea feltalalójának. — A midőn én itt a nyilvánosság terére lépek, teszem azt első sorban azért, mert kötelességemnek tartom legbensőbb köszönetemet fejtenni ki tek. Wilhelm Ferencz neukircheneri gyógyszerész urnak, hogy vértisztító theájával segített az én rendkívüli fájdalmas rheumatikus bajomon, másodsorban pedig ezen theára felhívom mindazok figyelmét, kik az enyémhez hasonló kinos bajban szenvednek. Nem vagyok képes leírni eme kínszó fájdalma, melyet 3 éven keresztül minden idő változások tagjaiban éreztem a melytől sem gyógykezelés sem a Bécs melletti kenes fürdő használata sem voltak képesek megszabadítani. Álmatlanul fordogtam éjjeleken át ágyamban étvágyam észrevehetőleg megyesapant, kínzó ésem rosszabbodott s szép testi erőmet elvesztettem. A fenteztet theának 4 heti gondos használata nem csak fájdalmaim multak el tökéletesen, hanem már hat hét óta nem iszom a theát testi jólétem a legjobb s erőm egyre gyarapodik. Komoly meggyőződésem, hogy mindenki, ki az enyémhez hasonló bajában ezen theában keres menedéket, áldani fogja miként én ezen kitűnő szer feltalalóját tek. Wilhelm Ferencz urat. Megkülömböztetett tisztelettel Butsekim Streiffeld grófné főhadnagy özvegye. Kapható minden gyógyszerháznál. Főraktár: Mihálovits J. gyógyszerháza Debreczen.

A szülő helyes metszése“ cz. könyv második bővített kiadása most hagyta el a sajtót. Irta: Maurer János ismert nevű szakíró és lap szerkesztő. Jellegje: „Szülőt metszeni nehéz.“ Tartalma: Előszó, Bevezetés, Általános tudnivalók, A szülömetszés mestersége című részeket kívül ismertett tizenhatféle metszési módot, melyek a szöveg közzé nyomtatott huszonnégy ábra által van érthetővé téve. A könyv kilencz nyomtatott képre, 144 oldalra terjed és ára csak egy forint — két korona. Szülősgazdáinknak nélkülözhetlen segédeszköz, tanácsadója és kincsés bányája ezen könyv. Öhajlandó volna, hogy minden szülőbirtoznak kezében legyen e hasznos vezérfonal, mielőtt szülője metszéséhez fog. Az egy forint előleges beküldése után bérmentesen küldi meg szerzője Maurer János (Kassa Maurer-udvar). — Ki öt példányt rendel, hatot kap.

gos ur, — szóló magasabb hangon, mint a milyen megilleti, — öt forintos helyett egy zálogcsédulet tetszett adni — tévedésből! S nyujtott felém egy szennyes papírdarabot. No, ez már gyalázatosásg! — sziszegtem fogaim között, s kevés híja volt, hogy ezt a szenteskedő gazembert fel nem pofoztam az Isten háza előtt.

Robbantam onnét. Ugy ütött valami. Talán a szegény, mely lángolt arczomon. Talán a megalázás egy koldus részéről, a ki talán nem is koldus. És még hozzá oly szánnadó helyzetben is vagyok, hogy nem tudok egy pennzell tömött tárczát az arczába vágni a leány előtt, hogy bizonyítanám: látál-e már olyan nagyságos urat, te alamizsnán töngödő koldus, a ki ennyi pénz mellett zálogházra szorult! Oh, az a koldus nagyobb ur, mint én; most nevet rajtam, hogy sikerült megcsalnia. Máskor az ilyesmin meg se ütődtem. Pinczérnek több borralót adtam. De most... most igazán kétségbeestem. Vissza néztem a távolból. Sári akkor ült fel a hintóba... Háttha visszatérnék hozzá s ösztintlen feltárnám előtte helyzetemet, — viaskodott lelkemben ez a gondolat. — Talán még jobban fog szeretni, ha tudja, hogy semmi sincs, csak egy ősi sirbolt a park végében, a melyre mindig olyan büszke voltam én. Talán nem fogja a szememre vetni, hogy kényserülve botlottam belé, s nem igaz szerelem az, a mit házába vittem nászajándékkul azért a boldogsággért, melyet pénzéért a családi élet körén túl vásárolok majd! Milyen nyomorult lennék én akkor, ha elfogadnám ezt a boldogságot! Robbantam tovább... tovább. Lábaimnál a Duna méltósággaljesen hömpölygött. Egy pillanat, hogy bele vessem magam, s tovább forog a földgolyó azért. Megborzadtam a haláltól, mikor olyan közel voltam hozzá. Élni! élni akarok! Dolgozni fogok, mint sok becsületes ember. A szegénység

nem szegény, s nem is ok, mely halálba ízne. Nem tudom ugyan, hogy mi az a dolog, de meg tanít rá az élet. Bemegegyek a miniszteriumba. Van ott sok magasrangú ismerősöm, nekem is juttatnak abból a kenyérből, mi munka árán lehet csak szerezni. Bemegegyek a miniszteriumba! Ugy tett báró Bodegai Lenczi barátom is, s most olyan jól körmöl a belügynél, mint egy praedestina! diurnista.

A Gellért hegyről akkor bukkott le a nap. Ilyekor már nincsenek hivatalban. Nekem pedig egy krajcárom sincs! Hol fogok éjszakára meghuzódni, a hol bevárjam a más napot! Elementem — lakást keresni. No igen. Olyan ember a ki diurnista állást is szivesen elfogad, meggyőződésből nem szokott a Rojal szállóban lakást bérelni.

Véletlenül e palotába vezérlatt csillagzatom. S éppen e díszes terembe, ez volt kiadó. Ó nagyság! Itt ült, ez égszinkék fotelben, én pedig megállottam az ajtóban. Ó rém nézett, én meg lesütöttem szememet.

— „Maga talán az új inas, a ki fogadtam délelőtt s most jött állását elfoglalni?“ — kérdezte, s látszólag megütődött elegáns megjelenésben.

— Nagyságos asszonyom, — feleltem kissé hidegen, de udvariasan, — bocsásson meg, a miért nem vagyok új inas. Mégis örömmel állnék szolgálalátába, ha nem születtem volna nagyságos urnak. E lakást jöttem megnézni.

Elpirult, zavarba jött. Felállott és távozni készült.

— „E terem kiadó, — mondta lehangolva, — havi husz forint az ára, bővebb felvilágosítással szolgál a házmeesterem.“ Engem is lehangolt a havi husz forint.

lakásért. Nincs más kiadó?... olcsóbb!... sokkal olcsóbb!

Rózsapiros arcza finom metszetű kérdőjellel változott. Szinte bántó gunnyal jegyezte meg: — „Ha jól hallottam az imént, ön nagyságos urnak nevezte magát!“

— Ugy van nagyságos asszonyom. De én csak olyan nagyságos ur vagyok, mint ezer annyi. Csak névleg, de nem tényleg.

S ösztintlen feltárnam előtte helyzetemet. Meghallgatott és sajnálkozott rajtam. Tíz perc mulva lábainál térdeltem; más tíz perc mulva megvalloltam neki szerelmemet. Ugy tettem, mint az a koldus velem tett: megcsaltam nagylelkűségét, hogy — élni tudjak. Oh, mennyire lesüjdedtem. (Lerogy a szőnyegre. Szünet.) Beteg vagyok... (Majd egy gondolatról megkapatva, hevesen felszökik, s a falról levesz egy pisztolyt.) Vessünk véget a játéknak asszonyom! Eleget vergődtem ez arany kalitkában, mért kinnoztam itt magam. Nem így akartam élni, nem így! Dolgozni akartam a kenyérért, hogy életem eltessenem tovább. Komoly emberré akartam válni, a ki tisztessegségs társadalmi állásra törekszik. Az ősi sirbolt lakói megütődtek volna ugyan, hogy a család végső sarjút egyszerű polgár emberekerisírik örök nyugalomra, de ebbe is belenyugodtak volna ók. A halottak hamar barátkoznak s hamar felejtjenek. Az öngyilkossághoz készülve leveti kabátját, véletlenül duzzadt tárczája akad kezébe, mit meggyülölve eldob.

Irtózom töled kikoldult gazdság! Négy hosszú hónapom át dobzódom nyujtott jóléteden. Mit akar velem az az asszony, hogy ily kényelemben tart — — ingyen?! Nagylelkűséggel? — Koldus nem vagyok! Vagy szeszélyből, mert szereti hallgatni a szerelmi epekedés hangját, mely ajkamról fel-fel-

buzog az elpuhult élv ingóványain?!... Oh. Kohlmann Sári! te nem így tettél volna velem. Te elültél volna magad mellől a nagy világba, hogy keressem meg azt a régi büszke jellemvonást, mit letörtől rólam az idő, mit bennem megszeretél. Te az alázatos, ellágyult férfit nem szeretted soha, hiszen kincsod van neked elég... Oh Sári, Sáriám... bocsásson meg, hogy özvegygyé tettelek, mielőtt még menyasszonyom lettél volna. (Pisztolyát homlokára irányítja. E perczen a palota urnöje trillája hangzik, a mint jön a lépcsőházból. Zsatory a hang felé fordul, ekkor meglátja magát a tükörben a homlokára szegzett pisztollyal. Elbámul, kiésve hangu-latából.)

Ni! ott egy ember meg akarja lőni magát. Telefonozok a mentőkér! (Megütődve néz a tükörbe.) Ha jól látom: az az ember én vagyok. Az ördögbe, ha észre nem veszem, meglővöm magam. (Eldobja a pisztolyt.) De már olyan bolondot nem teszek. A bájos ő nagysága éppen ide tart, hogy tudakozódjék álmaim felől, mint máskor is. Most nem tudok neki mit referálni, de azért találók ki valamit. (Kijárja az ablakot.) Jó reggelt, nagyságos asszonyom, jó reggelt! Pardon, még egy pillanatra. (Ellépve onnét.) Mig felveszem kabátomat. Egy fokkal közelebb vagyok megint szívéhez: negyigében látott! (Öltözve.) Özvegyesége egy évétől még csak néhány hét hiányzik és akkor — fölléphetek! Hiszen most is úgy élnék már, mint két gerbe madár, a kik nincsenek megesküdve... Most pedig sietek udvarlására. (Kivül.) Csókolom kezeit nagyságos asszonyom!

* **A Ph. Suchard** ugynevezett „törmelék-Chocoládét melegen ajánljuk olvasóink figyelmébe, mivel az oly kitűnő czikk, mely nélkül egy rendes háztartásnak sem szabadna lenni, csak hogy nagyon ügyelni kell, nehogy silány utánzatok kerüljenek megvételre. Az eredeti törmelék-chocoládéról bővebb ismertetést nyújt hirdetés rovatumk.

Színház.

A mult szombati „Faust“ előadás gyarlósága még e héten is beszéd tárgyát képezte a zeneszerető színházlátogatók körében. Általános a vélemény, hogy Csátár hangjának rokkantságánál és játéknak színtelenségénél fogva egyáltalában nem alkalmas jelentékenyebb énekesszerepekre. Az operai előadások csakis úgy válhatnak be és felelhetnek meg egyrészt a belügyminisztérium nemes intenciójának, másrészt a közönség jogos igényének, ha a főbb szerepekre arravaló erők vannak. Virágvasárnapkor Leopold Francziska, Kapossy Józsa, Mezei és Csáky válnak meg az énekes személyzetből a társulattól. A közönség elvárja, hogy az új koloratúrenekésnő, szubrett, baritonista és basszista a debreczeni színház magaslatán álljanak, mert csakis megfelelő erők képesek az operai előadások állandóságát városunkban biztosítani.

P. Vida Etelka, aki megvált a színpadtól, most oda visszatér, bár nem egyenértékű Kapossy Józssával, mégis vasárnap a „Nánia“, hétfőn a „Nebántsvirág“ czimszerepeiben szép megjelenésével, egyéni bájával, a játékában és éneklésében nyilvánuló kellemével és különösen kitűnő iskolázottságot bizonyító énekudásával segéd szubrett-szerepkörre szerződhetők tartjuk. A többi szereplők közül Karacs szép énekével, Locsarekné kitűnő komikumával tünt ki. Szentes az őrmester szerepében valódi kabinet-alakítást mutatott be. E szerepet színpadunkon rég láttuk ily jó kézben.

Kedden bucsuzott el zsufoolt ház előtt Szathmáry Árpád egyik legjobb szerepében, Baunai Gerőében a „Rang és Módd“-ban. A művészt hatalmas babérkoszorúval tüntették ki. Rajta kívül elismerést aratott Szacsavay Sándor is aki Bartától átvette a tanácsos szerepét és realiztikus erővel hatásosan játszotta el.

Szardán az „Eleven ördög“ gyengélkedett. R. Serfőzy Zseni vicomteja kedves fü, nőhódító, élénk, pajkos, eszes ifju lovág volt. Ének-számainak is sikerrel felelt meg. F. Kállay Lujza és Rubos pompás élvezetet szereztek.

Az „Aranyember“ csütörtöki előadásán már javult a helyzet. Habár a Szacsavay Timár Mihály nélkülözi a Komjátly nemességét, értelmessége itt is diadalmasan vitte győzelemre. A Tanay Krisztyán Tódoráról, tekintettel rekedtségére, nem referálunk. Azonbn színczúsc a balatoni képen elhalványult. Fáy Flórát, a bájos Timeát, elárasztották virágokkal az orchestrumból. Szabó Irma poetikus Noemije és F. Csiga házy Etel kitűnő Terézája most is hatást keltettek. Nyílt színen tapsot kapott Sziklay, a remek Fabula, egyetlen jelenésében. A karszemélyzet tagjai közül Serfőzy György és Erőss József keltettek színész-tehetségük megmutatásával érdeklődést.

CSARNOK.

Színészet és kritika.

— Gondolatolvasás. —

Gyűjtöttem egy ezüst koronát, végig táncoltattam a kutyanyelven és ilyen spiritiszta raffinériával kiharancsoltam a társulatunk uéhány tagjának legelrejtettebb gondolatait a kritika felől. Mert szemtől-szembe úgy se mondja meg a színész, hogy mit tart igazában a kritikáról, valamint a kritika is csak az újsághasákok biztos menhelyéből mondja meg véleményét a színészekről, de azt se hiszi el.

A művészszellemek gondolatait az én okos ezüst koronám a következőleg bökte ki:

A kritika olyan, mint a rosz pártner a kalabriászbán. Kell a parthiehoz, de csak ront rajta, — mert mindig tulliczítál a játszó színén és rendszeren akkor ad kontrát, mikor játszunk a kasszára.

Komjátly igazgató.

A kritika olyan, mint én vagyok a színpadon. Egyszer tragikus, másszor — komikus.

Bartha István.

Kritika? Hát olyan bogár is van? Hogy a csuda verje meg.

Fenyéry Mór.

A kritika olyan, mint a tenorista. Szeret a magas hanggal kérkedni és sokszor küzd indiszpozícióval.

Karacs Imre.

Csuf, csuf csakugyan a kritikai tincs. — De van-e olyan város, hol az ilyen nincs?

Sziklay Miklós.

A kritika a színészfőzte leves sava, amely leves akkor se jó, ha sóatlan, de akkor se, ha nagyon meg van sózva.

Rubos Árpád.

A kritika hatalmas kórus, de nincs benne — harmonia.

Znojemszky karmester.

A kritika — babonás félelem tanyája.

F. Kállay Lujza.

A kritika olyan, mint Árgus: száz szeme van, de olyan is, mint Amor: vak.

Szabó Irma.

A kritika motorja az esztetika, tehát feladata az, hogy a színpadon a szépet dicsőítse.

Fáy Flóra.

En nem gondolok még semmit a kritikáról, mert engem még nem volt ideje elrontani.

Bárdos Irma.

A gondolatok valódiságáért kezeskedik

Mák Virág.

Kiadótulajdonos: **Zicherman Herman.**

VILTTÉR.

Nyersselyem-básztruha 8 frt 65 krtól

42 frt 75 krig teljes öltönyhöz való kelme — Tussors és Shantung-Pongees, valamint fekete, fehér és színes **Henneberg-selyem** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatosabb szövés, szín és mintázataiban. **Privát-fogyasztóknak** (postabér- és vámmentesen valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig postafordultával küldenek, **HENNEBERG G. selyemgyárai** (cs. és k. udvari szállító) **ZÜRICHBEN.** — Magyar levelezés. — Svájcba kétszeres levélbéllyel ragasztandó.

Kielhauser H. GRÁ CZ.

Kielhauser H.-féle folyékony **Glycerin-Crème**

ártalmatlan anyagból készült sikerült vegyülek, mely nemcsak a bőrt finomítja, hanem tényleg az ifju üdeséget eleveníti és azt állandóan fenntartja. Legjobb övszer levegő, szél és nap sütés ellen, eltávolít napfoltot, szeplőt, májfoltot és minden más bőrtisztatlanságot.

Glycerin-Crème-Szappan

kiváló anyhe, bársonyszerű bőrt idéz elő. A Glycerin-Crème használatánál ajánlható a

Párisi Hőlgypuder

a legártalmatlanabb puder, a bőrt szép fehér színre változtatja és azt simán és szárazon tartja.

Hamisított párisi hőlgypudertől és Glycerin-Crémétől óvakodjanak; csak az a valódi, melyen a címképen, valamint a leíráson a mellette levő védjegy van.

Raktár minden gyógyszerár, gyógyszerár-és illatszert-üzletben. (454) 13—?

Alapított 1782. — 50 év óta magkereskedés.

Arankamentes luczerna

Arankamentes lóhere

Eredeti Oberndorfi takarmányrépa

„ **Veres Mamut** „

„ **Sárga Olajbogyó** „

„ **Eckendorfi Sárga** „

„ **Sárga Buczok** „

Angol és scót perjefélék

Takarmány-fű magvak

Finom kerti pázsit magvak

Sulyos kövér Besseler zab

s egyéb gazdasági magvak nagyban és kicsinyben.

Konyhakerti vetemény magvak

Eredeti ERFURTI virágmagvak

a legjelesebb minőségben s legolcsóbban kaphatók

KONTSEK GÉZA

előbb **Gaszner Károly**

DERRECZEN, Kossuth-utca 11.

Érdeklődők sziveskedjenek egy levelező-lapon új mag-árjegyzéket kérni.

Alapított 1782. — 50 év óta magkereskedés.

CHOCOLAD CACAO SUCHARD.

Hogy jövőben előforduló félreértések kikerültesse, figyelmeztetik a n. é. közönség, hogy a

PH. SUCHARD

az ugynevezett

törmelék-Chocoládét

se nem gyártott, se forgalomba nem hozta. A Suchard Chocolad mind biztosított tiszta. A Suchard Chocolad ólomba vannak csomagolva. A Suchard Chocolad bő borítékban vannak. A Suchard Chocolad a gyárjegyet és aláírást viselik.

500 forintot

fizetek annak, ki a **Bartilla fog-vízének** használatát mellőtt, üvegje 35 kr., valaha ismét fogfájást kap vagy a szája büzlök. (Csomagolásért külön 10 kr.) **Bartilla A. örökösei (E. Winkler) Wien, 19/I. Sommergasse 1.** Határozottan kérjük **Bartilla-féle fog-vízét.** Hamisítások följelentéseért jódíjazás adatik. Kapható **Debreczenben: Mihálovics Istv. gyógyszerésznél; — Nagyváradon: Wachsmann Alb. Droguistánál, Fő-utca. (8—10)**

Budapest, Karlsbad és Bécsi czipő raktár.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy a jó hírnévnek örvendő **Baum Miksa-féle**, a főpostával szemben levő

Női, férfi és gyermek czipő raktárt

átvettem, s azt saját czégem alatt, tetemesen megnagyobbítva fogom tovább vezetni

Czipő raktáram ezidő szerint Debreczenben a **legnagyobb**, áruim, melyeket Budapest, Bécs és Karlsbad legelső gyáraiból szerezem be, **legkitünőbbek** és a mellett **feltűnő olcsók.**

Minden czipő talpán a **SZABOTT ÁR** látható.

A tavaszi és nyári idényre raktáramat rendkívül dusan láttam el a legelegánsabb és legjobb czipő árukkal, úgy hogy e tekintetben minden versenyen felül állok.

Felkérem a n. é. közönséget, hogy úgy dus raktáram, mint olcsó árszámításaim és kitűnő gyártmányaimról személyes meggyőződést szerezni méltóztatssák.

Tolnai Dániel

előbb **BAUM MIKSA.**

a főpostával szemben.

(34) 1—3.

Legjobb czipő raktár.

Árverési hirdetmény.

1835/1899.

Debreczen sz. kir. város Tanácsa közhírré teszi, miszerint a város tulajdonát tevő következő ingatlanok, u. m.:

1. a debreczeni 6620. sz. telekjegyzőkönyvben 1130. hrsz. alatt felvett Csapó-utcái 3177 régi, illetve most csonka-utcái 12. új sorszámu ugynevezett „csürhész“-telek a rajta lévő épületekkel,

2. az ispotály-utcái 19. új sorszámu 2186 □ ölet tevő telek közgyűlési határozat alapján és értelmében, **f. 1899. év márczius hó 22-én délelőtt 9 órakor** a városház nagytermében megtartandó nyilvános árverésen eladatni fognak.

Az árverési feltételek a város számvevő hivatalában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Árverelőik tartoznak a közgyűlési megállapított kikiáltási árnak 10%-át az árverelő bizottság kezéhez letenni.

Debreczen, 1899 Február hó 23.

(511.) 1—3.

A városi Tanács.

289. tkvsz. 1899.

Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Rósenzveig Rozália** végrehajthatónak **Elek Mihály** és társai végrehajtást szenvedők elleni 100 frt tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék (a debreczeni kir. járásbírószék) területén lévő, Debreczen sz. kir. városban fekvő a debreczeni 8058 sz. tjkvben A. + 1973 hrsz. alatt felvett ingatlanra az újabb árverést 358 frt 50 krtban ezenell megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1899. évi Márczius hó 22-dik napján délután 3 órakor a debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság árverési termében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 35 frt 85 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-dik évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnál 1899. évi január hó 19-ik napján.

Nagy Károly,
kir. táblai bíró.

(32) 1—1.

